

folkeagtigt Udseende. Drengene bar desuden deres brune Haar langt og lokket, saa det naaede dem næsten til Skuldrene, medens Pigebørnenes laa fast nedglattet over Hovedbunden og kun ved hver Tinding havde en lille, haard Fletning, der var lagt i en Bue foran Ørene.

Forholdet mellem Forældre og Børn som overhovedet Tonen i Hjemmet var gennemført patriarkalsk. Under de tarvelige, ja fattige Maaltider, som regelmæssig indleddedes med en Bøn, sad Faderen for Enden af det lange, smalle Bord med sine fem Sønner ordnede efter Alder langs den ene Side og de fem Døtre i tilsvarende Rækkefølge langs den anden, medens den ældste Datter, den huslige Signe, i Moderens Forfald indtog Pladsen for den anden Bordende. Aldrig faldt det noget af Børnene ind at tale uden at være adspurgt. Men Faderen talte ofte til dem, om deres Skoleundervisning, om deres Kammerater og deres Lektier og kom derved gerne ind paa selv at fortælle. Paa belærende Maade skildrede han Forhold og Begivenheder fra sin egen Ungdom, fortalte om Datidens Skolegang, om Livet i hans Faders og Farfaders lerklinede Præstegaarde o. s. v. Undertiden, naar han var særlig oplagt, kunde han endog fortælle spøgefulde Anekdoter fra sine Studenterdage i København, fra Regenslivet eller fra Studenternes kaade Løjer med Natvægtere og Politi. Men havde han paa denne Maade faaet Børnene til at le, forsømte han aldrig tilsidst at give sin Fortælling Advarslens Form og formanende at vende deres Sind og Tanker mod Livets Alvor og Pligtens Bud.

Denne store Børneflokk og navnlig den Fremgang, den havde — først i Skolen, siden ude i Livet — var efterhaanden bleven Pastor Sidenius'